

Text - <https://www.mundo.cz/hroch-obojzivelny>

Hroch je třetí nejtěžší pozemní savec na světě (po slonovi a nosorožci tuponosém/bílém) a nejtěžším zástupcem sudokopytníků (prasata, velbloudi, jeleni atd.). Váží 1,5–3 tuny, výjimečně 4,5 tuny. Samci mají delší ocas, který slouží při rozmetávání trusu po okolí, kterým si značí teritorium.

Je to semiakvatický (= žijící ve vodě i na souši) živoch obývajících pomalu tekoucí řeky, jezera a mangrovy. Většina jeho života se odehrává ve vodě. Navzdory zavalitému tělu dokáže vyvinout rychlost 30 km/h, ale pouze na krátké vzdálenosti. Patří mezi velmi agresivní zvířata a je považován za jedno z nejnebezpečnějších zvířat Afriky. Velmi časté jsou útoky na lidi v lodích, které se nečekaně dostaly moc blízko stáda. Hroši se dožívají 40–50 let.

Oči, uši a nozdry jsou posazeny vysoko na hlavě, což je přizpůsobení životu ve vodě. Tak mohou být ponořeni a zároveň se nadechnout nebo pozorovat okolí. Při ponoření hroch zavírá nozdry i uši. Na jeden nádech vydrží pod vodou 5–10 minut. Vynořování a nadechování je automatický proces, proto mohou hroši pod vodou i spát a dýchat, aniž by se probudili.

Kůže hrochů je téměř bez srsti a je velmi citlivá na UV záření. Proto hroši tráví většinu dne ve vodě, která chrání kůži před vyschnutím. Navíc pokožka produkuje načervenalý sekret, který obsahuje pigmenty chránící kůži proti UV záření a růstu škodlivých bakterií. Z toho vznikla pověra, že hroši potí krev.

Hroši jsou společenská zvířata, sdružují se do stád zahrnujících až 60 kusů. Samci jsou velmi teritoriální, hájí zhruba 250 metrů dlouhý úsek řeky a skupinu samic s mláďaty. Uvnitř skupiny nevznikají žádné sociální vztahy, kromě vazby matka-mláďe nebo matka-dcera. Samci žijí osamoceně.

Hroši jsou býložravci, byli však i pozorováni, jak požírají mršiny, jednalo se ale o případy nedostatku potravy. Většinu dne tráví ve vodě nebo bahně a za soumraku vylézají na břeh, aby se napásli. I když ve vodě jsou ve skupině, pastva probíhá individuálně. Za potravou urazí až 8 km, pasou se 4–5 hodin a každou noc sežerou až 68 kilo trávy. Jako jiní býložravci se hroši musí přizpůsobit složitému a dlouhému trávení rostlinné potravy. Mají speciální stavbu žaludku, který je rozdělen na tři velké části a jedenáct menších částí. Dále mají 50–60 metrů dlouhé střevo. Hroši „zívání“ je ve skutečnosti vypouštění přebytečných plynů vznikajících při trávení rostlinné potravy. Nejvýraznějšími zuby jsou špičáky, které s kořeny mohou měřit až 70 cm a vážit 4 kg. Neustále dorůstají a třením o sebe se navzájem brousí.

Během soubojů samců výjimečně dochází k zabíjení jednoho ze soků. Zuby samce snadno prorazí i soupeřovu pověstně tvrdou „hroší kůži“. Páření hrochů probíhá ve vodě, mláďata se rodí na začátku období dešťů. Porod probíhá pod vodou a narozené mláďe musí co nejrychleji vyplavat, aby se poprvé nadechlo. Váží 25-45 kg a měří přibližně 127 cm, samice ho kojí také ve vodě.

Metoda MDV (myšlenka, důkaz, vysvětlení)

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

První myšlenka: Myslím si, že hroši jsou velice choulostiví na silný sluneční svit a musí se proti němu chránit.

Důkaz:

Vysvětlení:

Druhá myšlenka: Myslím si, že hroši díky nadměrné spotřebě rostlinné stravy mají složitý proces trávení a musí často otevírat tlamu.

Důkaz:

Vysvětlení: